

Infobrev om barnearbeidet på gudstjenestene

Når Bedehuskirken samles til gudstjenester er mange barn involvert i det som skjer. Bedehuskirken er annerledes enn de fleste menigheter i hvordan vår selvforståelse er. Hos oss er det huskjerkene som er fundament og utgangspunkt for kirke og som en følge av det gjør vi gudstjenester.

Jeg har en stund kjent på et behov for å formidle til alle oss som har barn om hva vi arbeider mot i barnearbeidet og hva vi ønsker forholdet skal være mellom foreldre, huskjerka og gudstjenesten. Jeg er selv ikke involvert i barnearbeidet på gudstjenestene annet enn at jeg leder og følger opp Hanna Kjøllesdal (leder for barnearbeidet på gudstjenestene).

Situasjonen er nå at vi er mellom 60 og 65 barn på gudstjenestene. Over halvparten av disse er på blå gruppe. På hver gudstjeneste er det 8 ledere og 6 medledere (primært ungdommer i begynnelsen av tenårene). Totalt sett er det 8 ledere og 8 medledere. Det vil si at de fleste lederne og medlederen må være med hver gang for at dette skal gå rundt. Det er sterkt ønskelig fra barnearbeidets side at de som er ledere er med annen hver gang. For at det skal skje **trenger vi 8 stk nye ledere**. Det er blitt informert flere ganger om at vi har behov for flere ledere og noen er også blitt spurt direkte. Resultat: Ingen nye foreldre vil være med som ledere.

For å hindre slitasje på lederne vurderer vi nå om vi kun kan ha barnearbeid annenhver gudstjeneste. Det er ikke ønskelig, men siden så få foreldre ønsker å involvere seg, ser vi ikke så mange andre muligheter. Vi håper å unngå dette fordi det går ut over barna, men slik det er nå ser vi ikke så mange andre løsninger.

I barnearbeidet er det tydelig at flere barn enn tidligere kjenner på trygghet og eierskap til barnearbeidet og det som skjer. Det er tydelig at mange av barna har det kjekt og føler at det som skjer er deres. Selve opplegget flyter bra og selv om det er mange utfordringer tror vi at barna koser seg på selve opplegget.

Lederne som i dag er med i barnearbeidet gjør en utmerket jobb, men når de må gjøre noe nesten hver gang viser all erfaring at de før eller senere vil bli lei og slitne.

På blå gruppe er det i dag utrolig mange barn (som jo er helt strålende!!). Her er det i tillegg til lederne og medlederne ca 10 voksne hver gang. Vi vet at noen barn trenger at foreldrene er tilstede for å få trygghet, og det er selvsagt i orden. Samtidig er erfaringen at tryggheten kommer når foreldrene lar barna være alene. Det vi også ser er at medlederne mister litt sin rolle her fordi mengden foreldre er så stor. Flere av medlederne har antydning at det ikke er vits at de er her fordi det ikke er bruk for dem. Vi ønsker å finne ordninger her som både tar på alvor dem som har behov for at mor eller far er tilstede og samtidig ha en kultur som er motiverende for både ledere og medledere. En oppfordring til dere som er foreldre på blå gruppe er at dere kanskje heller involverer dere i barna enn å snakke med andre foreldre. Er du usikker på hva du skal gjøre så snakk med en av lederne på blå gruppe.

For oss som tror på Jesus er det ikke tvil om at mor og far er hovedansvarlig for å lære sine barn om Jesus. Bedehuskirken kan være et sted for å hjelp og støtte slik at du/dere kan lykkes best mulig med det. Dette betyr at det som skjer på gudstjeneste aldri kan bli noe mer enn en støtte til det du som mor eller far allerede gjør. Både i innhold, struktur og mål kan det som skjer på gudstjenestene aldri være noe mer enn en hjelp til det du/dere har ansvar for. Det betyr ikke at det som skjer på gudstjenestene skal være dårlig. Det er ønskelig fra vår side at det som skjer er den beste støtten og hjelpen du/dere kan få.

Min opplevelse er at det virker som om at en del foreldre fraskriver seg ansvaret for at barnearbeidet skal fungere. Det finnes over 100 personer som er foreldre til barn i barnearbeidet, men bare 6-7 av dem vil være med som ledere. Er det et signal om at vi som foreldre samlet sett tar ansvar for å lære våre barn om Jesus eller fraskriver vi oss ansvaret? Det er flere ganger både i vår og nå etter sommeren blitt formidlet at vi trenger ledere i barnearbeidet, men ingen foreldre kjenner på ansvaret. Hva er det et uttrykk for?

Tilbakemeldingene jeg får fra lederne i barnearbeidet er at de opplever at en god del forholder seg til barnearbeidet som et oppbevaringssted. Når teamet til Hanna ønsker at barneopplegget skal være den beste støtten du/dere kan få i å lære deres barn om Jesus, og samtidig opplever at flere ser på dette som et oppbevaringssted, blir det veldig demotiverende å prøve å skape noe.

Årsaken til at vi sender ut dette brevet er at vi har behov for at mor og far får informasjon om hvordan situasjonen er. Informasjon kan være med å skape endring. Vi ønsker mer enn noe at det som skjer i barneopplegget på gudstjenestene skal være best mulig, og de tingene som ikke fungerer er vi nødt til å ta tak i.

PS:

Hanna Kjøllesdal slutter av som hovedleder for barnearbeidet ved årsskifte fra 2011 til 2012. Hanna har gjort en veldig god jobb med å skape det barnearbeidet vi har i dag. Jeg tror spesielt barna har merket Hanna godt og den kulturen hun har formet har vært avgjørende viktig for dem. Vi er utrolig takknemlige for det Hanna har lagt ned! Vi har enda ikke fått en ny hovedleder på plass, men Olene Mong og Ragnhild Hetland kommer til å være ansvarlige for barnearbeidet vårsemesteret 2012. Vi regner med å ha en permanent løsning på plass til sommeren 2012.

Har du/dere spørsmål er det bare å ta kontakt med undertegnede eller Hanna Kjøllesdal (hovedleder i barnearbeidet).

Mvh
Thomas Rake